

ION-LISTI

LETO V.

LIST ZA DOBRO VOLJO IN SMEH IZHAJA VSAKO SREDO

STEV. 16

Odkrita velezarota

Dva člana McCarthyjevega pododbora za lov na čarovnice sta odkrila na Dunaju čisto slučajno ogromno protiameriško velezaroto, ki tolče vse dose-danje rekorde! Čisto slučajno — tako poudarjajo vsi tuji listi — sta namreč pogledala v knjižnico dunaj-skega veleposlaništva ZDA in tam odkrila da vse-buje knjižnica celo vrsto knjig istih pisateljev, kot jih je najti tudi v raznih komunističnih bibliotekah. Med drugimi sta odkrila tam dela nekega Sha-kespeara, kar pa je samo psevdonim zloglasnega re-volucionarja in protiameriškega tipa. Nadalje se na-šli v inkriminirani knjižnici tudi dela nekega po-francozenega ruskega emigranta Mollèra, ki je bil znan po tem, da se je norčeval iz vseh avtoritet. Tudi dela nekega nevarnega španskega revolucionarja Cer-vantesa so se našla v tej nesrečni knjižnici, zakamu-flirana z romanom o vitezu žalostnega obraza, kar očitno meri na samega McCarthyja kot predstavnika najčistejše amerikanščine — da o delih brezbožnih in protiameriških piscev, kot so to Lev Nikolajevič Tolstoj, Puškin (že ime samo kaže na napadalne na-člepe!) in kot višek celo neki Gogolj, ki se je v »Re-vizorju« upal ponorčevati direktno iz slavnih in ne-dotakljivih revizorjev McCarthyjevega pododbora za bobljanje protiameriške dejavnosti sploh ne govorimo!

V TRSTU

so brali žalno mašo v spomin blagopokojnemu Duceju. Cerkev je bila polna v Trstu živečih Kalabrežanov, ki se s hvaležnostjo spominjajo velikega dobrotnika, ki jih je iz kalabreške revščine pripeljal v tržaško iz-obilje na primerne stolčke, s katerih se v čast vel-ikemu dobrotniku še sedaj bore za priključitev »rod-nega« mesta k Italiji.

BOLGARIJA ZA RAZOROŽITEV

Bolgarska vlada je za ponovno razorožitev — Grčije. V ta namen je na grško ozemlje poslala že nekaj oboroženih ekip brez potnih listov, ki pa so naleteli na gluha ušesa. Ker pa so tudi Grki za razorožitev, pravijo, da bodo tudi naprej takšne bolgarske ekipe razoroževali.

SLABA DIAGNOZA

V Rusiji je neki zdravnik zdravil šest mesecev ne-kega pacienta za zlatenico. Ko pa je umrl, so ugotovili, da je bil pacient — Kitajec. Zdravniku se ni zgodilo nič, češ da jim v Rusiji ne gre za enega Kitajca, ampak za vseh 400 milijonov.

PREGRESNA SLOVENSČINA

V Gorici so uvedli denarno kazen 5 lir za vsako izgovorjeno slovensko besedo. Globe so oproščeni le stavki: Zivel italijanski iredentizem! Slava Mussoliniju! Dol z Jugoslavijo! Postojna je italijanska! in podobno.

20. APRIL, DAN KOLCANJA

Strašno se je na dan 20. aprila kolcalo nekaterim Mariborčanom, ki žive danes v Grazu in tam okoli. Spominjali so se tistih lepih dni, ko so Hitlerju na čast pred 13. (nesrečno številko!) leti prižigali kresove okoli Maribora in prirejali interna kulturbundovska slavlja. Kolcanje je neozdravljivo in se kronično po-navlja sleherno leto ob tem času.

NA MADZARSKEM

bodo 17. maja volitve. Končne rezultate po oddanih glasovih imajo skrbno pod ključem v varnih trezor-jih in jih bodo objavili takoj, ko bo 17. maja oddan zadnji glas v volilno skrinjico.

POMAGAJ SI SAM...

Diogenu familija
narasla je neznansko,
zato vprašanje trlo ga
kot nas je — stanovanjsko.

Izgubil je nešteto las,
ker si glavó je bellil,
kdaj stanovanjski mu urad
bo večji kot dodellil.

Dobiti investitorja
ni dalo se nikoder,
zato problem ta reševal
je sam, ker bil je moder.

Postavil si je sod na sod,
napravil je nadzidek...
Tako rešuje naj pri nas
vsak sam problem ta bridek!

Prvi... drugi...

V Leninovi biblioteki v Moskvi so odprli veliko razstavo Stalinovih del.

Ko Lenin za stvar je izvedel v raju, takole se Stalinu je nasmejal:
»Sedaj tudi ti si tam spodaj pri kraju! Saj veš, tudi mene si najprej v knjižnico dal!«

Pomanjkanje glasbene kulture

(Mlademu violinistu Igorju Ozimu so onemogočili koncert v Rimu)

Doga Speri: »Mislim, da je jasno, da nismo mogli dovoliti kakšnemu koli jugoslovanskemu goslažu, da bi gostoval v Italiji, če pa še najosnovnejšega našega ključa ne pozna...«

Velika politika v majhni norišnici

Gospod doktor! Taki bolnik si je vtepel v glavo, da je Sing-Man-Ri!
— To še ni tako hudo kot pa to, da si je Sing-Man-Ri vtepel v glavo, da je pameten!

AMATERJI IN PROFESIONALCI

Neki novinar je v nekem časopisu napisal:
»Pod Trumanovo vlado smo v Washingtonu imeli afere s krznimi plašči. Vsaka demokratska gospa s »kožo« na sebi je bila osumljena vladne korupcije. Potem pa grožnje s čistkami in vik in krik! Toda v resnici je šlo zgolj za razne visoke uradnike, ki pa so bili v take vrste podjetništvu brez vsakih pravih izkušenj, skratka — amaterji. Kaj bo pa zdaj, ko imamo v vladi in na važnih položajih vrsto oseb, ki so spričo svojih dolgoletnih in bogatih podjetniških izkušenj v tem pogledu — profesionalci?«

V AMERIKI JE VSE MOGOČE

Zadnjič sem v New Yorku slučajno ujela na uho pogovor dveh Američanov.

— John, Churchill nas je še ob vsakem svojem obisku v ZDA olajšal za nekaj sto milijonov dolarjev. Zdaj pa kaže, da mu to ne bo več uspelo.

— Kako to misliš, Louis?

— Hm, časopisi so namignili, da bi mu v bodoče morali prepovedati vstop v deželo na podlagi McCarranovega zakona.

— Ne razumem, kaj naj bi imel Churchill proti Ameriki?

— Glej, John, Churchill je vendar priporočal, naj ZDA javno povedo vse, kar vedo o atomski bombi, v minuli vojni je Stalinu pošiljal čestitke in hvalil njegovo armado, v Teheranu in Jalti pa se je z njim celo na skrivaj sestajal...

MIROVNA OFENZIVA

Dva mirovna strokovnjaka, eden tostran, drugi onstran železne zavese, sta razpravljala o možnosti mirne rešitve vseh nasprotij med vzhodom in zahodom. Mirovni strokovnjak z zahoda je na lepe besede kolega z vzhoda zmigoval z rameni in mu končno odvrnil:

»Golobček, dokler mi tega ne dokažeš, ne bom verjel...«

Tedaj pa se je oni razburil:

»Ce hočeš, ti dam tole pismeno!«

»Se vedno ni zadosten dokaz...«

Tedaj pa je oni izvlekel iz žepa revolver, ga naperil v nevernega Tomaža in zarahnel:

»Priznaj, da je možno

Nanda Bula:

BOGOVSKI RECEPT

Sepl Tischler, emigrant Fischer in Kozamurnik Muri so se spravili v Celovcu, ki mu pravijo Klagenfurt, na velik posvet:

»Kako rešiti kronično finančno krizo »kroničnega tednika«, ki je iz tedna v teden bolj kronična kot pa kronika sama?«

Končno so je pogruntali: »Objavimo oglas, da dobi vsak, ki bo poslal vnaprej 20 šilingov, najzanesljivejše sredstvo za pokončevanje bolh!« je dejal eden.

»Plačnikom pa pošljemo po eno buciko z najgenialnejšim receptom: Ujami bolho, jo natakni na buciko in počakaj, da pogine!« je pristavil drugi.

»In če bi za to stvar zvedel Dolfek, potem...« se je spomnil tretji.

»Potem si bomo pač morali zamisliti kaj drugega!« so soglasno sklenili in če kdo veruje, naj pošlje 20 šilingov! Bedaki baje še vedno niso izumrli...

rešiti najino diskusijo na miren način!«
In neverni Tomaž mu je takoj verjel. Kajti argument je bil res sila prepričljiv!

IZ TUJEGA IN DOMAČEGA LOGA

STRAH

— Poslušajte, mladi mož, ali se vam je kdaj pripetilo pri delu kaj izredno strašnega?

— Ne! Kako pa pridete na to?

— Zato, ker se ga tako izogibate.

VENDAR NEKAJ!

— Kakšen trgovski potnik pa ste, če v dveh mesecih potovanja niste ničesar opravili? AH ste sploh kaj prodali?

— O, pač, tovariš direktor! Mojo uro — ker bi se drugače ne mogel pripeljati nazaj...

TISKARSKI SKRAT

Neki ameriški časopis je prinesel poročilo, da je Samuel M. Warrick umrl. Seveda se je mister Samuel M. Warrick takoj pritožil pri uredništvu, ker dejansko ni umrl.

— O, to bomo lahko hitro popravili! — ga je potolažil odgovorni urednik.

Naslednjega dne je mister Samuel M. Warrick bral svoje ime med — novorojenimi!

PREVEČ

— Očka, ali otroke prinaša štoklja?

— Seveda, sinek moj, seveda!

— Kaj pa male krokodile?

— Tudi, kakopak!

— In žirafe?

— Tudi!

— Kaj pa slone? Jih tudi prinaša štoklja?

— Seveda! Samo če si zdaj zamisliš še kakšno večjo žival, dobiš zaušnico, smr-kavec!

PRETIRANE ZAHTEVE

— Tu vaš hotel je nekaj čisto nemogočega! Vso noč so se pod nami drli nekakšni pijanci!

— Kaj pa mislite, da bo zaradi vas prišel sem k nam prepevat sam Caruso?

KAZEN

— Kaj pa je rekel tvoj oče, ko si mu pokazal tvoje nezadostne ocene?

— Stresel je z glavo.

— Kako, samo stresel z glavo? Za pet nezadostnih? In nič drugega?

— Kaj to ni dosti? Glava je bila namreč moja...

— All ti tudi sedi zaradi roparskega umora?

— Ne, jaz sedim zaradi znanstvenega delovanja!

— Hudiča! Kako pa je to mogoče?

— Nič posebnega, našo razbojniško tolpo smo krstili »Znanstveni inštitut za raziskovanje tujega premoženja«, pa so nam prišli na sled...

Iz pod Karavank

IZHOD ZA SILO

Otoče so lep kraj. In napred. In pametni ljudje so tam doma.

Vzemite na primer samo most čez Savo. Občinski odbor jim ga noče obnoviti, čeprav se že podira. Pa so šli možje in zbirajo pristo-voljne prispevke. Ne za to, da bi gradili most, temveč da bodo kupili podmornico. Pravijo pa, da bodo po vsej verjetnosti oni imeli prej podmornico skupaj, kot pa bo občinski ljudski odbor popravil most.

In ne vem, če nimajo prav...?

ČUDEZ, KI NI ČUDEZ

Jaka Repolusk iz Bleda je potoval v Indijo. Službeno, seveda! Kajti, če se iz vse Slovenije vozijo ljudje službeno na Bled — kam naj gre pravi Blejčan? V Indijo torej! Tam so mu pokazali fakirja, ki živi že tisoč let.

»To ni nič,« je rekel Jaka, »pri nas na Bledu imamo upokojence, ki že dalj časa čakajo na pokojnino!«

Toda fakir ni bil star samo tisoč let! Znal je začarati kače, da so se dvignile za vso svojo višino pokoncu.

»To ni nič,« je dejal Jaka, »pri nas na Bledu imamo hotelirje, ki so dvignili cene za trikratno višino, pa ne delamo nobene reklame s temi!«

In je bilo fakirju preveč Jake in njegovega Bleda.

»Pa znajo pri vas na Bledu napraviti tudi kaj takega?« je vprašal in začel delati čire-čare po zraku, mrmljal neke zakletve in — nenadoma je začel padati namesto dežja pesek z neba.

»Tudi to še ni nič!« se je samo nasmehnil Jaka. »Pri nas na Bledu še čire-čare niso potrebne in molitvice tudi ne! Kar sam od sebe pada na ljudi po cestah prah in pepel!«

»Ni mogoče!« so se začudili Indijci s fakirjem vred.

»Kako ni mogoče!« se je nasmehal Jaka. »Zato že poskrbijo naše sobarice, ki stopajo prah z rjuh in preprog v blejskih hotelih kar na ceste in ljudi na cestah!«

ZANESLJIV POTOKAZ

»Oprostite, kako pa pridem v Radovljico najhitreje na kolodvor?«

»Čisto enostavno! Najprej zavijte mimo tistega kupa razbite opeke, steklenic, konzervnih škatelej in starih cunj na Pokopališki poti na desno, pri cerkvi morate tam, kjer je največji kup smrdljivih smeti, zaviti na levo in ko boste prišli že mimo deset takšnih smetišč do radovljiške pasaže, ki služi nekaterim ponočnjakom kot javno stranišče, boste videli, da do kolodvora ni več da-
leč...«

LJUBLJANSKE

BEZIGRAJSKA LJUBEZENSKA

Rad bi bil grámoz, punčka moja mila, da cesto k Tebi malo bi zravnal, potem zvečer, ko bi domov hodila, bi Tebe — in ne tla! — poljuboval...

Rad bil bi grámoz, punčka moja mila, da grámoz bi razvaljal, poravnal, da bi bolezní morske ne dobila, ko bi s kolesem Te domov peljal...

Rad bil bi steklo, ki pokriva cesto, da zračnice bi luknjal le takrát, ko peljeva o ba se dam al' v mesto in ne takrát, ko s a m se peljem spat...

Rad bil bi rampa, punčka moja mila, da bi prelaz zapiral le tedaj, ko čez prelaz bi z mano Ti hodila in ne takrát, ko spremlja me kak zmaj...

Ljubljanska ljubosumnost

ko so predrli Ljubljanski grad

Rožnik: »Tak tako, končno so te le predrli, kaj?«

Grad: »Le počakaj, da se zmenijo na železnici — pa bo tudi tvojega devištva kmalu konec!«

PERIFERIJSKA NARODNA

Kako se ti fantič v nevarnost podaš, s kolesom v vas hodiš, pa plavat ne znaš?

Kaj bo, če bo dežek slučajno se vili, in v jezera blatna poti spremenil?

NARODNA IZ CENTRA

Ce mi lučka ne gori, mi reklama sveti, parčke zdaj hudó skrbi: kam se čejo deti?

NAROBE »VESNA«
IN SE KAJ

V Celju imamo dve vesni. Prva je v redu, saj vse cvete in zeleni! Imamo pa še eno: »Vesna« — naše trgovsko podjetje, ki ima tudi poslovalnico »Galanterija«. Tako vsaj piše nad trgovino. Pravilno pa bi bilo: »Narobe Vesna«. Trgovina ima namreč tudi lepe izložbe z napisi.

Vprašali boste, kaj je tukaj narobe. Nič več kot to, da najdeš pod napisom »Moško perilo« najfinejše ženske spalne srajce, kombinéže in podobno, pod napisom »Damsko perilo« razne kozmetične in toaletne potrebščine, pod napisom »Otroške opreme« razne pomladanske vzorce volne-nega blaga, pod napisom »Otroške igrače« delene, cefirje in podobne stvari, pod napisom »Sportne potrebščine« pa najnovejše izsledke pomladanske moške mode. Sicer je res, da pomeni oblačenje po modí drag šport, toda vse kar je prav... Tudi za »Vesno« v vesni!

To je bilo prav oni dan, ko sem bral, da so iznašli takšno ledenico, da vanjo zapro človeka in čez dve-sto let ga lahko zopet vzamejo iz nje — pa bo še mlajši, kot je bil prej.

»Fikslaudon«, sem prav grdo zaklel, »to bi bilo kaj zame! Na to vižo pa bi morda le še dočakal, da bodo odprli tisto javno stranišče v Gaberjahu, ki je že davno dograjen!«

Moja gospodinja pa tega ni hotela verjeti.

»Kaj?« je dejala, »dvesto let? V ledenici ne verjamem! Če že, bi prej verjela, da bi človek pričakal dvesto let, če bi ga zapekil lepo v štruco kruha, kot to delajo nekateri pekci v Celju s črvi in ščurki! To pa že, to!«

DISERTACIJA
O POČITNICAH

Počitnice, to so lepa reč, takorekoč znanstvena zadeva! Kadar počitnic ni v planu, se lahko naredijo izvenplansko, kar je tudi znanstveno, posebno če gre to po znanstveni metodi medsebojnega dogovora. Znanost bo morala sicer še raziskati, kako to, da pride do takšnih »spontanih« počitnic najraje okrog božiča in velike noči — toda znanstvenega značaja vsemu temu to tudi ne bo moglo vzeti! Posebno še, ker se ob takih prilikah v »entente cordiale« združijo s študenti naših univerz še njihovi profesorji, tako da se tudi tisti študenti, ki bi v svojem nazadnjaškem prepričanju, da sta božič in velika noč ostanka neznanstvenega mysticizma, radi hodili ta čas na predavanja, zaradi zamere raje ta čas sploh ne prikažejo na univerzi!

JUCA ODGOVORJA
PEPI

Draga Pepa!

Tvoje pismo sem dobila prav sredi najhujšega volilnega boja. Vprašuješ se najbrž, kakšne volitve! Da ti povem, čisto prave, pristno demokratične, po vzorcu na staro Jugoslavijo, made in Stojadinovič, Jeftič in kompanija. V Cerknici se namreč vaščani in občinski ljudski odbor ne moreta sporazumeti, kaj bi naj zidali; Eni so za velik hotel s teraso, drugi pa za šolo. Eni pravijo, hotel bo prinesel dobiček, posebno če pomislimo na visoke cene v letovišnih letos (le kdo jih bo plačal!) — otroci pa tako ali tako prinašajo otroške doklade, pa če imajo šolo ali ne!

In ker se niso mogli zediniti — so sklenili napraviti volitve, ki so kajpak izpadle v prid močnejših, tistih namreč, ki so volitve »delali«. In tako se je zgodilo, da je 10 odbornikov imelo absolutno večino nad peščico kakšnih stotih vaščanov, ki bi hoteli za svoje otroke šolo.

Sicer je pa tudi res — kaj bi s šolo! V Kovčicah imajo na primer šolo, še celo šolski radio imajo, pa je sama zguba z njim. Zadnjič so hoteli otroci poslušati šolsko uro, pa jim je dejal učitelj, da je radio že dovolj igral, pa bi se utegnili pokvariti! Otroci so se žalostni razšli, iz učiteljevega stanovanja pa se je veselo slišal — nepokvarjen radio.

Zato Te tokrat prav lepo pozdravlja

Tvoja Juca

STARA SALA NA
AKTUALNO TEMO

Peter je pisal svoji ženi v Sentjanž na Dolenjskem: »Draga žena! Ker vaša poštarica odpre in prebere skoraj vsako dospelo pismo, bo najbrž tudi tega. Zato sem v kuverto priložil bolho. Če bo bolha ostala v pismu, boš lahko prepričana, da ga poštarica ni odprla. Če pa bolhe ne bo — pošljeva to pismo Totemu listu. Te pristrčno pozdravlja — Peter!«

Ko je Petrova žena pismo odprla, je res našla v njem bolho — le da Peter bolhe sploh v pismo priložil ni...

KIS, KISLO, SKISANO

(Brežiško stopnjevanje)
»Mamica, ali si pila kis?«
»Kako pa prideš na to, Bredica?«
»Ko se pa tako kisko držiš.«
»To pa je zato, ker prodajajo pri nas že nekaj dni samo skisano mleko, Bredica!«

(Vse pravice pridržane).

Takšno sliko

mora dobiti bralec, ki vestno zasleduje razpravo okrog vprašanja ljubljanskega železniškega vozla...

PREVIDNOST
V ČASU SUŠMARJEV

V lekarno pride starejša dama:

»Poslušajte, ste vi diplomirani farmacevt?«
»Seveda!«
»Kje pa ste študirali?«
»Na Dunaju...«
»In imate diploma?«
»Izvolite jo pogledati!«
»Hvala lepa. Sedaj pa mi dajte, prosim, zavitek lipo-vega čajala.«

Severnjaki se hahljajo

Malce hladno, zadržano,
bolj solidno in ubrano,
vendar ne brez vse osti
rad se Nordijec smeji...

— Oprostite, ste vi
gospod Kollenstjoerne?
— Ne!
— Tako, potem pa pu-
stite, prosim, plaš gop-
spoda Kollenstjoerna,
kajti gospod Kollen-
stjoerne sem jaz!

— Hura! Ujel sem že
drugo ribo!
— Danes dopoldne?
— Ne, od leta 1923...

— Gospod kapitan,
česa se najbolj bojite?
— Neumnih vprašanj.
gospolična...

— Hm, stanovanje bi radi? Dajte, da premi-
slim, kam bi vas človek vtaknil!

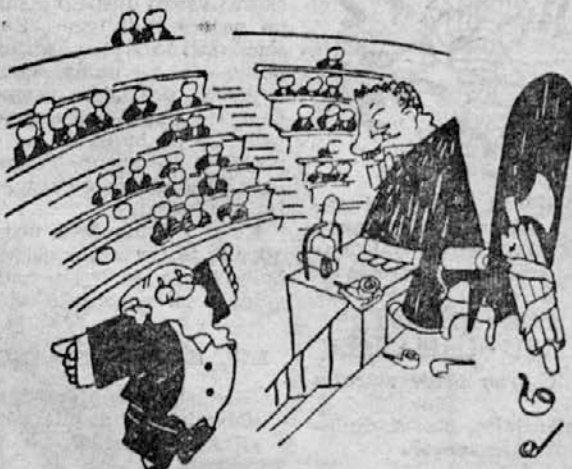
— Tako, draga moja,
tukaj bova posadila dve
češnjevki koččici, samo
paziti morava, da bo
razdalja pravilna za
mrežo za ležanje...

Nogometaš ima hude
sanje

Vzgoja v hiši fakirja

PARLAMENTARIZEM. Član parlamenta: Go-
spod predsednik, izstopam iz stranke na
levici. Tam je od okna prevelik prepih.
Pristopil bom raje h kakšni stranki desnice!

— Mamica, daj, pro-
sim, plačaj vozovnico
zame; veš, kako mi gre
to na živce, če toliko
diskutiraš o mojih letih!

Poslikano ZELJE

VELIKA ODLOČITEV

Naj »Svoboda« bo, ali Ljudska prosveta?
Vprašanje to zdaj se med nami zapleta,
odgovora pravega nihče ne da!
Ni »Svoboda« ljudska? Prosveta svobodna?
»Svobodi« prosveta ni več neobhodna?
Čemu ta diskusija složnost rahlja?
Po mojem — neskromnost mi to oprostite,
kot mnenje osebno to, prosim, vzemite:
Pri delu je mesta dovolj za — oba!

-ečko.

POZNAM NEKOGA CE BI ZNAL...

Poznam nekoga, ki le red-
kih je besed,
vendar ko srečam ga mi
vedno pravi,
da se narobe je obrnil svet:
nič ne pomisli — da le on
stoji na glavi!

— Vaše pesmi je težko
brati. Morali bi jih pretip-
kati na stroj!
— Tovariš urednik, če bi
znal tipkati, mislite, da bi
izgubljal čas s pisanjem
pesmi

Cenča:

Jaroslav Svejk : »Hašek«

(Vzorec za vzorno gledališko kritiko)

Premiera je bila odlična, še bolje pa so uspele re-
prize. Letošnja uprizoritev »Haška« je bila gotovo
med najboljšimi v tej sezoni. S to predstavo je prišlo
na svoj račun prav vse umetniško osebje gledališke
hiše, ki je znova potrdilo svoj sloves

Ne bo pretirano, če takoj na začetku zapišem, da
pripada levji delež pri celotnem uspehu osebju v
gledališkem bifeju. Svoje vloge je odigralo zares iz-
vrstno in okusno. Za spoznanje so sicer motile visoke
cene sendvičem in brizgancem, kar pa ni moglo
zmanjšati silnega vtisa, ki ga je zapustil bife pri
občinstvu. Vzporedno z bifejem je treba postaviti na
vidno mesto garderobere, ki so lepo zadovoljili, če-
prav so na zaključku pokazali premalo temperamen-
ta. Morda je prav zato tudi nekoliko zbledel lik bla-
gajničarke, ki je pokazala preveč ležerno igro spričo
tragične vloge, ki ji je bila poverjena. Prav nasprotno
pa so se odrezali biljeterji, ki so izpolnili vsa prič-
kovanja. S svojo resno in flegmatično igro so docela
poudarili zamisel režije.

Zgrešeno bi bilo sicer spričo kolektivnega (!) zna-
čaja dramatičnejše preveč osvetljevati kreacije pes-
meznih junakov, vendar se mi zdi, da je treba med
njimi na vsak način pohvaliti kreacijo upravnika.
Bil je resnični tragični junak, ki je dosledno pod-
črtaval brezizhodnost svojega položaja. Njegovi mo-
nologji pred šankom v bifeju o morebitnih volitvah
gledaliških upravnikov, spadajo gotovo med najmoč-
nejše prizore, ki so pretresli še tako razvajenega gle-
dališkega obiskovalca.

Marsikaj bi bilo treba še pohvaliti. Ker nam pro-
stor tega ne dopušča, naj omenimo le še gasilce, ki
so varovali gledališče pred požarom, do katerega pa
žal — z ozirom na stanje gledališkega posloppja — ni
prišlo. Tehnična izvedba predstave je bila brezhibna.
Odrski delavci so spretno in glasno zabijali žeblice ter
prestavljali kulise.

Seveda je imela uprizoritev »Haška« tudi svoje ne-
gativne strani. Morda je bil najbolj podvržen dile-
tantizmu gledališki vratar, ki je sprejemal cvetje in
buteljke bližnjih in daljnjih sorodnikov. Nihal je med
iskrenostjo in neiskrenostjo, tako da gledalec ni bil
na jasnem, ali je njegova igra plod dramatičnejše ali
slabo izpeljane vloge.

Nekaj nepomembnih vlog so imeli tudi igralci na
odru, kar pa je občinstvo brez posebnih težav pre-
bolelo.

Novica iz mariborske Drame

Z ozirom na tokratno da G. Shawa »Cezar in
mariborsko uprizoritev je Kleopatra«. Odslej bi se
iz vrst občinstva prišla komedija naj namreč ime-
pobuda za majhno preme- novala »Kleopatra in Ce-
novanje komedije Bernar- zarc«.

MINIATURNIM KRITIKOM

Na kratko vse povedati, brez dvoma je — modrost.
Na kratko dolgozeviti, je — službena dolžnost!

dem

Se enkrat:

DOBRO... SLABO... DOBRO...

In zopet se mi je zgodilo, da sem srečal starega znanca — da ne rečem prijatelja. In čeprav je mož visoka živina, košček oblasti v komunalnem merilu, kot se reče, ni bil videti nič kaj vesel.

»Zdravo!« mu pravim, »kako kaj živiš?«
»Eh, tako, saj veš!« je dejal in napravil lice, kot da bi požrl družbeno evigenco. »slabo, veš!«

»Ne obupaj,« sem ga potolažil, »vse se obrača na boljše! Povej, kaj te tišči — saj veš, prijateljska beseda zaleže včasih več kot najbolj masten regres!«

»Kaj bi ti pravil,« je vzdihnil. »Se spomniš, ko smo uvajali nov sistem v kospodarstvo?«

»Kako se ne bi, saj to je bilo vendar dobro!«

»Nič ne rečem, bilo je dobro! Toda takrat nekatera naša komunalna podjetja niso zmogla akumulacije, razumeš? V nevarnosti je bila zaposlitev ljudi, obstoj podjetja, življenjski standard...«

»To pa je bilo slabo!«

»Vidiš, pa zopet ni bilo tako slabo. Kajti spremeniš smo nato ta komunalna podjetja v gospodarske ustanove s samostojnim finansiranjem, da jim ni bilo treba plačevati akumulacije!«

»To pa je bilo potem vendar dobro!«

»Saj, toda to je prav tisto — ni bilo tako dobro! Ta podjetja — sedaj ustanove — niso delala tako uspešno, kot podjetja!«

»To pa je zopet slabo, seveda!«

»Pa kljub temu se ni bilo tako slabo. Kajti mi smo se vedno lahko za isti denar več naredili, razumeš, zaradi akumulacije, ki je ni bilo treba plačevati. Razen tega bi pri vsem tem še dobili 13 milijonov pri delitvi njihovih preostankov!«

»No, vidiš, torej je vendarle dobro!«

»Ne bi rekel, kajti sedaj je prišla nova uredba, ki je drugačna od prejšnjih. In po tej uredbi mi ne dobinjo nič — vse si razdeljujejo te ustanove kot pre-

sežek, čeprav si tega pri nas niso zaslužile, ampak so dobile to samo zaradi tega, ker so bile pač kot ustanove in ne podjetja ter kot take niso plačevale akumulacije!«

»Ej, ej, to pa je torej vendarle slabo!«

»Seveda bi bilo slabo — pa vendarle ne bo tako hudo! Kajti mi bomo sedaj tem ustanovam lepo rekli: Dajte nam tistih 13 milijonov — če pa ne — ajd, bratci, nazaj k podjetjem!«

»Ho, ho, ho! To pa je vendarle dobro!«

»Dobro, da — če bi človek vedel, kaj bodo te podjetne ustanove rekle, kajti če rečejo 'ne' — potem pa se bo lahko zopet začelo: dobro... slabo... dobro...«

»Tako je, bratce! Življenje ni miting, življenje je borba in glavno je, da bo na koncu dobro.«

Franci Faušija:

NARODNA PESEM

(ki je Strekelj se ni zapisal)

O, belozelena, igrano prijazna, na nosu opazna domača zavist! Kulturalna bolezen, sočutna »ljubezen«, ki grize obist! Ti vse zanikuješ in vse zaničuješ

in nič ne priznaš! ki seli se rada Priznanja ne maraš, Zapojmo si urno: ti trgaš in paraš to pesem kulturno; in vse razcefraš! Mi nič ne priznaš, Posoda si zlega, mo, ti narodna šega, ker mi se igramo pristržno, prijazno, na nosu opazno domačo zavist!

IZBIRA

Matija je prvič v mestu. Pot ga pripelje tudi v kavarno.

— Dajte mi kavo!

— Zelite belo brez smetane ali z njo, črno navadno, črno s smetano, kapucincea, navadno turško, turško špricano, turško s smetano...?

Matija se je popraskal po glavi:

— Veste kaj! Prinesite mi raje kar — pivo.

Resk.

POMLADNA

Ej, plavuša, zlata Nuša, zdaj v deželi je pomlad. Vse že cvete in poganja, vse se v belem cvetju klanja, spet so srca polna nad.

Vse oznanja in priganja: Hej, v naravo, če si mlad! V planine se odpravi, kjer srce ti koj pozdravi Nušin skrivni surogat.

Ej, plavuša, mala Nuša, ko naslednja bo pomlad, še pri nama bo veselo, glasno v zibelki bo pelo: »Očka, išči mi doklad!«

Po s'edovih civilizacije

SMOLA:

DAN S BO PLAČ...

in sedaj z velikimi koraki dohitevamo razvite kulturne države. V Franciji na primer imajo 588.000 gostiln in točilnic. Če se ne motimo, jih bomo prav v tem pogledu kmalu dohiteli...

»Danes bo plača!« Ali čujete blagglasni zvok teh čarobnih besed? Kakor da bi se odprlo temačno nebo in bi na zemljo pokukalo najmanj milijonvatno sonce. V človeku vse poje in vriska, ves je predan eni sami opojni misli: Danes bo plača! Življenje, ki je bilo zadnje dni v mesecu že bridko dolgočasno, dobiva sveže perspektive, ljudje se obujajo na novo v življenje, kakor da bi prejeli čudežno injekcijo.

V blaženi omotici stojim v vrsti med ljudmi, ki čakajo na plačo. V našem podjetju je namreč razdeljevanje plač zelo strokovnjaško urejeno.

Aha! Sem že pri podpisni poli. Ze podpisujem. Se dva metra in v mojih rokah bodo trepetali tisočaki. Pravzaprav so ti trenutki pričakovanja najlepši. Zamaknem se v preišljevanje, kaj vse bom kupil za prisluzhen denar. Vzdrami me glas blagajničarke, ki pokliče moje ime in mi odšteje denar:

»Dva tisoč dinarjev je odtegnila banka kot obroč za odplačevanje pohištva,« mi vjudno pojasni.

To me neprijetno dirne, kajti človek nekako rad pozabi na takšne obveznosti. In potem me ogovorijo znani, standardni glasovi z leve in desne:

»Sto dinarjev za sindikalno članarino.«

»Petdeset dinarjev za KUD.«

»Sto dinarjev za kegljaško društvo.«

»Prostovoljni prispevek za sindikalno knjižnico.«

»Prostovoljni prispevek za poplavljanca v Holandiji.«

»Nisi še plačal knjig Prešernove knjižnice.«

»Sto dinarjev za članarino Vzajemne pomoči.«

Zašel sem v pogubni in požrešni vrtnec odtegljajev. Daj sem, daj tja, odrini levo, odrini desno. Tisočak kopni, iz njega se luščijo stotaki in iz stotakov drobiž, ki ga kot berač na sejmu vrtim v rokah in se kislo, prisiljeno smehljam.

»Se morda kdo kaj pobira ali odteguje?« vprašam s turobnim nasmeškom in prijazno ponujam drobiž, ki mi je še ostal.

»Tu, za Planinsko društvo!«, se oglasi skromen ganljiv glasek iz nekega kota.

Zadostim tej obveznosti in zaskrbljeno vprašam:

»Za Društvo dimnikarskih pomočnikov ne pobira nihče?«

Ker ni odziva, užaljeno zaprem denarnico in grem.

Na hodniku srečam kolego, ki se mu mudi po plačo. Zelo se me razveseli:

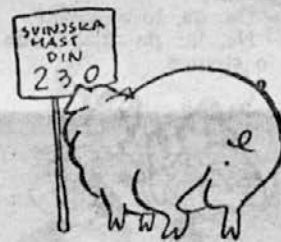
»Srečal sem te ob pravem času. Vrnil mi boš tistih tisoč dinarjev, ki sem ti jih posodil pred desetimi dnevi.«

To je bil zadetek v polno. Prebledel sem, vrnil dolg, se mu lepo zahvalil in...

... sklenil, da si do prvega ne sposodim nič več — če bo šlo.

»Danes bo plača...« Ali čujete blagglasni zvok teh čarobnih besed?

Matno medrovanje

— Najprej so rekli, da bo, pa ni bilo. Potem so zopet rekli, da ne bo, pa je bilo. In če bi ne bilo, bi rekli da bo, tako pa, ko je, ne morejo reči da bo, ampak lahko samo še rečejo, kako bi bilo, če bi ne bilo...

TOLAŽBA

»Pepe, olje se je podražilo. Gotovo bodo zvišali cene tudi v naši menzi!«

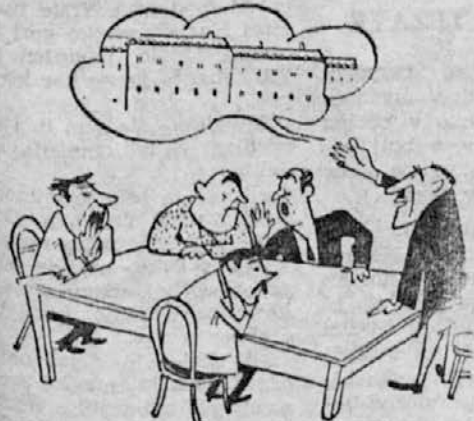
»Zakaj naj bi jih?«

»Hm, saj vendar vidiš, da imamo vsak dan sedaj solato...«

»Seveda, ampak nikjer ne piše, da se bo podražil tudi — kis!«

Zgodba z veselim koncem

ali: kam z dobičkom

— Jaz sem za to, da zgradimo stanovanjske hiše...

— Jaz sem za to, da postavimo novo tovarno...

(Končno pa smo se zedinili, da ga razdelimo...)

KAKO LAHKO PRI- DEŠ V MARIBORU DO LEPIH DENAR- CEV?

Vem, kaj mi boste odgovorili na to vprašanje: Kupiš loterijsko srečko in če si kupil pravo, zadeneš 800.000 dinarjev.

Odgovor je dober. Toda: kako priti v Mariboru do še lepših denarcev? Recimo do 8000 dolarjev? Tega pa ne veste? Pojdite v eno izmed največjih tukajšnjih tovarn, predstavite se za inozemca in si izmislite, da imate veliko količino česar koli inozemskega naproday. Tam vam na besedo lepo verjamejo, napišete pogodbo in vam tam tudi izroče na roko 8000 dolarjev. Vi se odpelujete čez mejo, recimo v Spanijo, tam kjer so vam dali 8000 dolarjev, se pa pod nosom obrišete.

Ta zgodba je na žalost resnična. Tam, kjer se je to zgodilo, pa vam bodo morda celo to potrdili...

VOHLJACEVE 7 ONEGA SVETA

Blagor Ptuj! V nočeh že krekečejo žabe in konkurirajo gramofonskim ploščam v »Evropi«. Glasbeni nivo meščanov se spriče neštetih koncertov vse bolj dviga, posebno, ker so ti koncerti povečini v gledališki dvorani, kjer predstavlja parter s svojimi skripavimi sedeži orkester izven programa. To je edinstvena slika podrtije in razdejanja. Vendar to ne moti navdušenih obiskovalcev koncertov. Tudi jih ne moti dejstvo, da je po mestu nalepljeno toliko lepakov za preteklo in bodoče prireditve, da se naj vrag spozna. Ta revija starih in novih lepakov je očiten dokaz, kako zelo glasbeno razgiban je Ptuj. No, najstarejši lepak je morebiti še od lani, kar pa ni nič v primeri s hišnimi tablicami na Bregu onkraj Drave, ki so čakale metuzalemsko starost. Izvirajo še iz Dolfetovih časov in na njih se Spodnji Breg imenuje »UNTERRAN«.

Kdor je v Ptuj bolan in nima nobenih sredstev za preživljanje, mora počakati, da jih še več zbolli, ker socialno skrbstvo rešuje prošnje samo kolektivno. Če kdo med tem čakanjem umre, naj mu bo zemlja lahka! Blagor mu, ker bo pokazal fige birokraciji! Na drugem svetu bo gotovo lepše. Tako se menda tolaži tudi 77 let stara ženica, ki gara za 600 dinarjev na mesec pri nekem cerkvenem dostojanstveniku in še od tega vrne tretjino za stanovanje. Upam, da bodo častiti gospod poskrbeli vsaj za dušni blagor uboge reve, če že ne skrbijo za telesni.

MARTIN VOHLJAC
upokojenec v pokoju.

Mariborske viki

AVTOMOBILSKA JEREMIJADA

ali Kriva pota zračnih akrobatov

Iz tuje sem prišel remize v te kraje, kupljen za devize. So mnogi me občudovali, no, delavci, ti so nergali. Užival sem veliko slavo, vodilno sem prevažal glavo. Ko moral po podjetja planu

te dni se znajti v Milanu, sem — po nevesče roke gesti — zalotel se na Ptujski cesti. Razbit moj nos je, rebra strta, sploh skratka, škatilja sem razdrta. Na cesti manjka en konfin. Adijo šest milijonov din!

In to

Je še vedno edini spomenik, kar jih premore Mariber. Tujcem svetujemo, da si ogledajo to redkost na Slomškovem trgu!

POPRAVEK

— Veš, če ležim ponoči v postelji in sije mesec, vidim včasih na steni kar vse migotati!

— Da, da, to so žvci!
— Ne, jaz pa mislim, da so to stenice...

— Na, azo, zobos! Homs tes kvust, od tote Genofefe, dolta s Poberš, frau Klček?

— Kakšne Genofefe te? Bos hots den kmoht?

— Na to je lista, di bos mit dize Janko gen tut. No tista holt, kera ga je jenini ženi bek vzela pa zdaj na koruzi vkup živalat Bisms net? Azo, kak le morejo hudi tak zindik bit? Pa da se ži rajn nič ne bojijo, da jih bo darlibe hargot amol štrofal!

— Bos? Te Genofefa mans? Dera kon niks pasira, majne libe! Tota je ajhana za vse forme! Izijo vsakšni den in da hercejukirhn, koht un brotn! Cirkvo tutsi auskern, pa oltare gor kinča, če je potrebno! Jojojo!

— Na denks ina, zobos! Azo se je mitn libn hargot na dobro nogo štelala! Nojo, reht hoc, hot ja der her pfora a ksokt, da mu nartabol pošteni človek nič ne pomaga, bona net in di kirhn kumt, pa da ma zato nartahujšiga ereraubara, samó če v cirkvo pride!

— Na ja, i zogs jo e ima — saj bi res bolši blo, če bi bli hajzutog na sveti lauta banditn, ker bi v cerkvo hodli, ko ta totl gotilos folk, pa čeglih bi bli vsi vi lauta hajlign!

Mariborske prometne težave

VENDAR ENKRAT NEDOLŽEN!

Janez je soliden fant. Pije samo kadar ga ima. Toda tokrat ga ni imel. In vendar je hodil po ulicah tako zmešano, krivo semer tja in v večni nevarnosti za lastno in tuje zdravje, da ga je službojoči miličnik peljal na postajo na pregled krvi.

Janez je bil ogorčen. »Da takrat, kadar res pijem, nisem pijan, skrbijo že naši vrli gostinci! Da pa hodim kot pijan, kadar ne pijem, skrbijo na MLO!«

»Kako pa spet to?« je vprašalo oko postave.

»Zato, ker sem ta čas, ko ste me aretirali zaradi pijanosti, hodil čisto natančno po novih črtah za prehoda

preko cest. Če pa so te zmešane in krive, jaz, prijateljčki, nisem kriv...«

VLJUDNO PRIPOROČILO

Prihodnje dni bo sprehajalce po novi razkošni mariborski promenadi prijetno presenetil nov, lep in močno primeren napis:

»Tovariše pešče prijazno opozarjamo, da naj ne hodijo po pločniku — ta je rezerviran za kolesarske dirke. Za pešče je predviden robnik — prav v ta namen smo ga napravili vendar toliko širšega!«

Tujci, ki bi jih od začudenja zadela kap, naj se obrnejo na mestno policijsko — tudi to je že vskalkulirano v stroške promenade...

Ob podražitvi kave

— Za božjo voljo! 500 dinarjev za eno pre-rokovanje iz črne kave!?

— Kaj hočete, gospa! Prava kava se je podražila! Iz cikorije pa stane samo 200...

JAJČNA INTERVEN- CIJA

V Mariboru imamo podjetje, ki se bavi z intervencijo na trgu. In temu podjetju je uspela te dni zopet izredno primerna intervencija pri jajcih. Razlika v ceni znaša celo do 4 dinarje pri komadu — jajca v trgovini so namreč kar štiri dinarje dražja kot na trgu!

Vendar pa imajo potrošniki pri tem le eno garancijo. Vedo namreč točno, od kdaj so jajca — namreč od takrat, ko so bila še po 14 in pol dinarjev...

MLEČNE TEŽAVE

V Mežici so razpisali veliko nagradno uganko: Zakaj je mleko v Mežici po 38 dinarjev, v bolj oddaljenem Zerjavu pa samo po 28 dinarjev liter?

Neki nepopravljiv humorist je napisal: Ne zanima nas »zakaj« — ampak »kako« bi napravili, da bi bilo mleko tudi v Mežici cenejše. Sedaj se v Zerjavu zaradi tega nedostojnega izpada upravičeno bojuje, da bo mleko tudi pri njih — dražje! Da bi ne bilo zamere!

KAJ BO, ČE LETOS NE BO SUSE?

Tako so se nekje prav blizu Maribora vprašali, kjer izplačujejo 100-odstotne plače, čeprav so s produkcijo v prvih dveh mesecih letošnjega leta na številki 0 (nula), v naslednjih pa tudi nič dosti na boljšem. Ker pa različna podjetja zaradi suše ne morejo v inozemstvu kupovati tega, kar bi rada, naročajo v omenjeni tovarni robo in jo, da jim denar ne bi ležal po predalih, plačujejo kar v naprej. Zato so plače v tej tovarni lahko 100-odstotne navzlic precej podplanski produkciji. Računariji pa v tovarni v skrbeh vzdihujejo: »Kaj bo, če suše ne bo in bodo naši dosedanjji naročniki začeli spet iz inozemstva naročati?!«

VINSKA CIRKULACIJA

»Jože, povej mi, kaj je to cirkulacija krvi?«

»Tovariš učitelj, cirkulacija krvi je... cirkulacija krvi je... cirkulacija krvi je...«

»No, Jože, če nekaj teče iz enega kraja v drug kraj, tam zgubi svoje lastnosti in se nato zopet vrača nazaj...«

»Aha, že vem, tovariš učitelj! Cirkulacija krvi, to je — vino!«

»Kako? Vino?«

»Seveda! V Ormožu imamo dobro vinsko klet in v njej dobro ormoško vino. To vino potuje v Ljubljano, tam izgubi svoje lastnosti in pride zopet nazaj...«

»Toda Jože, med cirkulacijo krvi in vinom pa je vendarle neka razlika!«

»O seveda, tovariš učitelj! Pri krvi je ta reč mnogo bolj poceni...«

TRANSFORMATOR

Bilo je to takrat, ko so elektrificirali Lovrenc na Pohorju. Sestavili so pripravljajni odbor, ta je sklical množični sestanek in dvorana je bila polna, da je pokalo. Med drugimi se je priril med prve vrste tudi stari Kasjak, visoko gori iz planin. Malo naglušen je bil, drugače pa še kar krepak.

Besede so šle sem in tja, predlogi padali, mnenja se delila...

»Ko pa te je?« je vprašal stari Kasjak čevljarja Ožbeja, ki je stal poleg njega.

»Jo č! keka,« mu je odgovoril Ožbej. »Samo transformator ne vijo, kom bi djoli!«

»A tak!« je dejal nato oča Kasjak in se začel priverjati do odborniške mize. »Ko se bote te štritali! Če ni preveč haškidih pr košti, ga bom pa te jaz gor vzeli!«

IZNAJDLJIVI BIRT

Tale je pa resnična — in če ne verjamete, da je resnična, pojdite in se prepričajte sami. — Nekje pred Frankolovim se odcepi cesta, ki pelje v Slovenj Gradec. Na kažipot je lepo napisano: Slovenj Gradec 33 km, toda glej ga hudirja, kažipot tokrat ni kažipot ter ne kaže v smeri ceste, temveč naravnost v — gostilno. Pravijo, da je birt prestavil kažipot kot nekoč Aškerčev sosed Vid mejnik. Po Aškercu je moral sosed Vid po smrti za

kazen prenašati težki mejnik, tukaj ga pa »nesejo« navadno šoferji, da jim kažipot po povratku iz gostilne pokaže: Slovenj Gradec 3333 km.

TO PA TO!

»Gospa Pedant, vi imate pa res vedno stanovanje kot iz škatljice!«

»Saj tudi pazimo na nje-ga! Da ga ne mažemo pre-več, smo na hrani kar v menzi, spimo pa v hotelu!«

Ago:

PREDLOG

(V počastitev urednika Gala)

Za predlog vem, ki je pošten, naj »Svit« se spremeni v »Drene«, če to ne gre, pa, oh, pardon, preimenujte ga v »Zaton«!

VODIČ

- Ali vidite tam v da-ljavi bel vrh?
- Ne.
- To je Grintovec.

VELIKODUSNEŽ

»Za bližnjega bi vrgel se pod vlak!« — pa revežu se bal je dati desetak...

Veder pozdrav in čestitke ob velikem delavskem prazniku pošilja vsem svojim abonentom in gostom ter ostalim poslovnim prijateljem in tudi vsem delovnim ljudem naše domovine

HOROSKOP

V globokem spoznanju, da smo vsi odvisni od tega, v kakšnem znamenju smo rojeni in v kakšnem živimo, pričenjamo tokrat s horoskopom za vsakogar!

Ljudje, rojeni v znamenju **BIKA**, nujno postanejo birokrati. Za to jih usposablja trma, omejenost, neužitnost (razen v klobasah!), brezobzirnost in neprijetni rogovi. Varovati se morajo ljudi rojenih v znamenju **DEVICE** (demokratizacija) in **DVOJČKOV** (decentralizacija), močno oporo pa najdejo pri ljudeh, rojenih v znamenju **RAKA** (reakcionarji), katerih najznačilnejša lastnost je, da grede najraje nazaj. Venera na ljudi, rojene v znamenju **BIKA**, nima vpliva, ker so vajeni svojo ljubezen prodajati za položaj in jo kupovati za protekeljo. Pač pa so močno naklonjeni vplivom Jupitra, ker se kot pravi biciklisti vedno klanjajo višjemu, pritiskajo pa na nižjega.

Ce ne bodo dolgo živeli, bodo v veliko olajšanje človeštva kmalu izumrli!

IZ PREDAVANJA...

...In kakor lahko vsak dan vidimo, ljudje dandanes sploh ne pazijo več na svoje zdravje, tako da večina ljudi pomre že v mladosti. Če pa vidimo kje še kakšnega starega človeka, je ta gotovo še od prej...

Pojem svežine, čistoče in zdravja je

ZLATOROGOV MALI BATH SOAP

Delavsko-uslužbena restavracija

DELAVSKI DOM LJUBLJANA

BORBENE POZDRAVE VSEM DELOVNIM KOLEKTIVOM NAŠE DOMOVINE POŠILJA KOLEKTIV MESTNEGA GRADBENEGA PODJETJA V MARIBORU OB PRAZNOVANJU MEDNARODNEGA DELAVSKEGA PRAZNIKA TER JIM ŽELI ŠE MNOGO USPEHOV V NADALJNI BORBI ZA BOLJŠE ŽIVLJENJE — ZA SOCIALIZEM!

VSEM INVESTITORJEM IN POSLOVNIM PRIJATELJEM PA SE SE NADALJE PRIPOROČA

Delovni kolektiv

Mestnega gradbenega podjetja

Maribor, Vita Kraigherja 8

z vsemi gradbišči

EKSPEDITIVNOST

Izvršni odbor NZS je sporočil športni javnosti, da smatra Gajšekovo suspenz za pravilno, ker so štirje funkcionarji iz Ljubljane izjavili, da je bil njegov štart grob, medtem ko je sodnik izjavil le, da je Gajšek o svoji startu službujoči delegat, da ni Gajšek Klančarja namenoma poškodoval, Gajšek sam pa je izjavil, da je sodnik zažvižgal ne ob ostrem startu, ampak ob tihem, ko je Klančar obležal.

sekretariat hrvatsko-slovenske nogometne lige v Zagrebu je pa verifikacijo te igralske Odrednice odložil, ker mora dobiti nekatere podatke od glavnih in stranskih sodnikov oziroma zaslišati priče. Na ta način je dokazano, da imajo Slovenci sicer slabše nogometaše kot Hrvati, da pa so naši nogometni forumi v personalnih zadevah mnogo ekspeditivnejši.

REZULTAT NI BIL 3:1

Nogometaši Kladivarja so premagali mariborskega Zeleznčarja in pokazali, da se od slabih igralcev ne pastijo premagati. Mariborski nogometaši so pokazali, da nikakor niso klubaši in so v odločilnih trenutkih podajali žogo nasprotniku, pred golom pa streljali v vratnice ali pa mimo njih.

Ker je Gajšek dobil tri mesece prepovedi igranja, sem se bal, da bo na tej tekmi izkupiček v približni sami najmanj dve leti prepovedi, pa le ni prišlo do tega. Končni rezultat tekme Kladivar:Zelesničar je bil 3:1, ker je igral Kladivar skoraj vso tekmo z 10 igralci.

ENO LETO DOPUSTA LETNO

V »Sportu« je nekdo napisal, da bi bilo treba zagotoviti, da se kvalitetni športniki nečesa uče in se tako pripravljajo na poklic, kateremu se bodo posvetili, ko bodo zapustili športni teren. Veliko število naših nogometašev se tega pravda že drži in so si izbrali lep poklic, ki se imenuje amaterstvo in ki obstoji v potovanju in praktičnem blagovnanstvu (nylon, perlon itd.).

Po ugotovitvi »Sporta« so izbrani nogometaši v 99 delovnih dneh lahko bili koristni na delu največ 20 dni. Da bo vse v redu,

bo za poklic »amaterstvo« morala v kratkem iziti uredba, ki bo amaterjem dovoljevala enoletni plačan letni dopust.

AHA, ZARADI TEGA

Po neuspešnih turnejah sta Dinamo in Partizan začela izgubljati tekme tudi od domačih klubov, ki so na repu prvenstvene tabele. To je najlepši dokaz za to, da so inozemske turneje koristne, ker se s tem dvigne kvaliteta domačih klubov. Zato se je Partizan že zopet poztvovno zavezal, da bo junija sodeloval na nogometnem turnirju v Braziliji.

ZDRAVILA

Tekmovalca smučarskega kluba »Enotnost« Ljubo Bizjak in Damjan Hladnik sta ignorirala domače tekme, prvi trdeč, da ima nujni preddiplomski študij, drugi pa, da ima potrdilo športnega zdravnika, da ne sme tekmovali. Kljub temu pa sta odšla na tekmovalje v St. Moritz brez vednosti svojega kluba.

Vsekakor je krivično, da ju je disciplinsko sodišče kluba poklicalo na odgovornost, ker je možno, da je bil v St. Moritz kak dober univerzitetni profesor, ki bi Bizjaku dal dober nasvet za diplomski izpit, oziroma kak dober zdravnik, ki bi lahko Hladnika ozdravil.

Disciplinsko sodišče pa je rešilo tako problem Hladnika, ker ga je popolnoma ozdravilo, kakor tudi problem Bizjaka, ki ga je izključilo in bo imel sedaj dovolj časa za pripravo na diplomu.

Za zboljšanje našega nogometa

predlagamo, da razen reklama ob igrišču vpletemo tudi reklame, ki bi jih nosili igralci sami. Tako bi jih tudi vsakdo lahko spoznal in kibici bi lahko mnogo bolj sočno navijali. Na primer: »Kresni ga, Tschamba Fuj!« ali »Fuj, svinja, Pour moi!« ali »Pritisni, ne daj se SIR!« in podobno.

GRAJA

Dva kardinala sta grajala Raffaelovo podobo apostolov Petra in Pavla. Slikar ju je nekaj časa poslušal, potem pa odvrnil: »Tej podobi bi se pač ne smela čuditi! Oba apostola sem naslikal prav takšna, kakršna sta v raju kjer sta vsa rdeča od sramu pred dejstvom, da je cerkev v tako slabih rokah...«

MODER GLAS

Bernard Shaw. »Noben parlament ne more biti predstavniki naroda, dokler ne bo imel toliko ženskih glasov kolikor moških.«

AKTUALNA

Anatole France. »Pisatelj ima redkokdaj tako inspiracijo, kakor kadar govori o sebi.«

NEDOSEŽENA STOPNJA

Zunanji minister Talleyrand je večkrat izjavil, da francoski narod ne ve, kaj naj napravi s tolikimi vojnimi osvojitvami Napoleona — zlasti še zato, ker je Francija zadovoljna s svojimi naravnimi mejami. Nekeč pa je še dodal: »Francozi so omikan narod, samo njihov vladar te stopnje še ni dosegel.«

TOTI NATEČAJ ŠPORTNEGA ZNAČAJA

V VI. Totem natečaju športnega značaja je narobe uganil vseh 12 rezultatov samo en udeleženec, ki bo torej prejel vseh 6000 din nagrade. Srečni nagrajenec je Peter Spudič iz Maribora, Koroška cesta 26. Odkar je treba rešiti 12 namesto prvotnih 8 rezultatov narobe, je naloga sicer nekoliko težja, zato pa tudi zanimivejša. Kljub temu pa je bilo tudi v tem kolu precej reševalcev, ki so napravili samo eno napako.

ODREZEK šte. 7 za tekme 26. aprila

Reka: KVARNER—BRANIK
Trbovlje: RUDAR—PROLETER
Ljubljana: ZELEZNICAR—ODRED
Beograd: CRV. ZVEZDA—DINAMO
Beograd: PARTIZAN—SPARTAK
Novi Sad: VOJVODINA—HAJDUK
Maribor: ALUMINIJ—KLADIVAR
Maribor: ZELEZNICAR—DRAVA
Zagorje: PROLETAREC—KOROTAN
Nova Gorica: ZELEZNICAR—IZOLA
Praga: CSR—ITALIJA
Budimpešta: MADZARSKA—AVSTRIJA

Primek in ime:

Kraj:

Ulica in hiš št.:

Nagrado 6000 din si bodo razdelili tisti, ki bodo narobe uganili vseh 12 rezultatov navedenih tekem, v kolikor jih seveda ne bo več kot 10. V tem slučaju bo 10 dobitnikov zopet določil žreb. Odrezke naj oddajo mariborski reševalci pri upravi »Totega« do sobote opoldan, zunaj Maribora pa pri podružnicah »Večera« ali pošljejo po pošti najkasneje v soboto.

ANEKDOTE

DOBER NASLOV

Slavni pisatelj Jules Romains je, preden je izdal svoj veliki roman, dolgo premišljeval, če bi bil naslov »Les hommes de la bonne volonté« (Ljudje, ki so dobre volje) res najprimernejši. O tem se je posvetoval tudi s pisateljem Stefanom Zweigom.

»Sijajno!« je vzkliknil Zweig, »vse lahko menjate, osebe, snov, slog — samo naslov morate na vsak način obdržati!«

KOMPLIKACIJE

V neki družbi je mlada pisateljica dalje časa vpraševala Bernarda Shawa o tem, kakšne možnosti ima mlada ženska, da se lahko poroči. Kot primer je navedla:

»No, kaj pravite, mister Shaw, kakšne so moje možnosti za poroko?«

»Na to raje nikdar ne mislite!« je odgovoril Shaw.

»Zakaj vendar?« je hotela vedeti mlada dama.

»Zato, ker vas smatram za preveč inteligentno, da bi bili zadovoljni z možem, ki bi bil tako neumen, da bi vas vzeli!«

MARIBORSKI TRAMVAJ

Znani in priljubljeni operni pevec Dolničar je podpisal angažman v mariborski Operi. Ker še nikoli ni bil v Mariboru, je vprašal prijatelja za svet, kako bo našel mariborsko gledališče, ko bo prišel v Maribor. Prijatelj mu je dejal:

»Zelo preprosto. Ko stopiš iz vlaka, sedeš pred kolodvorom v tramvaj in prva postaja je gledališče.«

Ko Dolničar stopi iz večernega vlaka, se postavi pred postajo tik zraven industrijskega tira, ki je bil speljan v bližini postaje in po katerem so vozili podnevni vagončke s stavbenim materialom. Čaka, čaka — tramvaja pa od nikoder. Preteče četrta ure — pol ure — tramvaja še vedno ni.

Tedaj se opogumi in vpraša nekega mimoidočega človeka:

»Oprostite, kdaj pa pelje tramvaj proti gledališču?«

Ta ga izbuljeno pogleda in pravi:

»Tramvaj?!?! V Mariboru sploh ni tramvaja!«

Tedaj se Dolničar razburi:

»Ti kanalija ti, kako me je potegnil!« In jo mahne peš po Partizanski cesti.

STUDENTSKA

Kolikokrat pa si pravzaprav že padel pri izpitu?

— S pojutiranjem bo dvanajstkrat!